

Odločba Višjega sodišča RS: VDS Sodba X Pdp 951/2011

Zbirni podatki

Evidenčna številka: VDS0007826

Sodisce: Višje delovno in socialno sodišče Ljubljana

Oddelek: Oddelek za individualne in kolektivne spore

Datum: 12.10.2011

Področje: DELOVNO PRAVO

Institut: kolektivni delovni spor - delavski direktor - imenovanje delavskega direktorja - član nadzornega sveta - član uprave

[Povezava do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Povezave

Zveza: ZSDU člen 81, 81/1, 81/3, 82, 82/1, 83, 83/2. ZGD-1 člen 255.

Besedilo

Jedro:

Predlagani kandidat je član nadzornega sveta nasprotnega udeleženca, zaradi česar ne more biti istočasno imenovan za delavskega direktorja kot člana uprave nasprotnega udeleženca.

Izrek:

I. Pritožba se zavrne in se potrdi sodba sodišča prve stopnje.

Obrazložitev:

1. Sodišče prve stopnje je zavrnilo predlog predlagatelja, da se S.D., K. 42, ... imenuje za delavskega direktorja pri nasprotnem udeležencu. S sklepom, ki ni pod pritožbo, je zavrglo predlog v delu, da z dnem pravnomočnosti sodbe S.D. v skladu s sprejetim 11. sklepom predlagatelja na drugi redni seji v letu 2011 preneha članstvo v nadzornem svetu nasprotnega udeleženca.

2. Zoper navedeno sodbo se pravočasno pritožuje predlagatelj iz pritožbenega razloga zmotne uporabe materialnega prava in pritožbenemu sodišču predlaga, da pritožbi ugotovi tako, da sodbo razveljavi in jo spremeni tako, da ugotovi postavljenemu predlogu, podrejeno, da sodbo razveljavi in zadevo vrne sodišču prve stopnje v ponovno odločanje. Navaja, da se je sodišče za zavrnitev predloga odločilo iz razlogov, ki so navedeni v 1. in 2. alineji 255. člena Zakona o gospodarskih družbah, ki med drugim določa, da član vodenja ali nadzora v gospodarski družbi ne more biti oseba, ki je član drugega organa vodenja ali nadzora družbe. Po mnenju predlagatelja je sodba napačna. Sodišče prve stopnje je pravilno ugotovilo, da gre pri nasprotnem udeležencu za gospodarsko družbo z dvotirnim sistemom upravljanja in da je predlagatelj ravnal v skladu z določili 82. in 83. člena Zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju. Pri svojem odločanju pa je spregledalo zapisnik druge redne seje predlagatelja, ki je na tej seji sprejel sklep št. 11, iz katerega izhaja, da S.D. v trenutku imenovanja za delavskega direktorja, preneha članstvo v nadzornem svetu nasprotnega predlagatelja. Iz tega zapisnika jasno izhaja, da se kandidata za delavskega direktorja razreši iz funkcije člana nadzornega sveta nasprotnega udeleženca v trenutku imenovanja za delavskega direktorja. Da bi odvrnil sam dvom v zakonitost

imenovanja delavskega direktorja, je želel kandidat za delavskega direktorja na seji nadzornega sveta nasprotnega udeleženca tudi še pred odločanjem o imenovanju delavskega direktorja vse člane nadzornega sveta seznani s svojim nepreklicnim in takojšnjim odstopom iz funkcije nadzornega sveta. Na ta način bi bili nedvomno izpolnjeni pogoji za imenovanje delavskega direktorja. Do zapleta pa je prišlo, saj je predsednik nadzornega sveta ravnal samovoljno in točke imenovanja delavskega direktorja sploh ni želel uvrstiti na dnevni red seje, zaradi česar tudi kandidat za delavskega direktorja prisotne ni seznani s svojim nepreklicnim odstopom. Argumentacija predsednika nadzornega sveta je bila, da nadzorni svet za obravnavo oziroma za imenovanje delavskega direktorja sploh ni pristojen, kar pa po mnenju predlagatelja ne drži. Nadzorni svet oziroma nasprotni udeleženec lahko na tak način izigra zakonodajo. Predlagatelju je sicer logično, da morajo biti ob imenovanju delavskega direktorja izpolnjeni vsi zakonski predpisani pogoji, vendar pa je predlagatelj vseeno prepričan, da je sodišče v tem primeru preveč togo tolmačilo določilo 255. člena Zakona o gospodarskih družbah. Predlagatelj je prepričan, da že iz zapisnika druge seje izhaja, da kandidatu za delavskega direktorja avtomatično preneha članstvo v nadzornem svetu, formalno bi se to zgodilo tik pred odločanjem o imenovanju delavskega direktorja, vendar pa nasprotni udeleženec oziroma njegov nadzorni svet s tem, ko imenovanje delavskega direktorja sploh ni uvrstil na dnevni red, tako možnost preprečil. V konkretnem primeru gre za specifično situacijo, ki pa bi jo po mnenju predlagatelja vendarle morale sodišče razčistiti. Predlagatelj je tudi prepričan, da v obravnavanem primeru vendarle ne gre za identično situacijo, kot jo je v sodbi obravnavalo Vrhovno sodišče Republike Slovenije opr. št. VIII Ips 289/2010.

3. Nasprotni udeleženec je v odgovoru na pritožbo prekal pritožbene navedbe predlagatelja in navajal, da je prav predlagatelj v dopisu z dne 11. 4. 2011 (predlog za imenovanje delavskega direktorja), ki ga je poslal nadzornemu svetu nasprotnega udeleženca, navedel, da bo zaradi zakonske nezdružitve obeh funkcij (član nadzornega sveta nasprotnega

udeleženca in član uprave), kandidata za imenovanje delavskega direktorja, z dnem imenovanja za delavskega direktorja odpoklica kot člana nadzornega sveta nasprotnega udeleženca. Zato je popolnoma zavajajoča predlagateljeva navedba v pritožbi zoper sodbo, da je S.D., kandidat za delavskega direktorja, želel na seji nadzornega sveta nasprotnega udeleženca vse člane nadzornega sveta seznaniti s svojim nepreklicnim in takojšnjim odstopom s funkcije člana nadzornega sveta. Navedeno namreč ne drži, saj ravno iz zapisnika, na katerega se predlagatelj sklicuje, izhaja, da je bil odstop zgolj pogojen. Nasprotni udeleženec poudarja, da iz 1. odstavka 255. člena Zakona o gospodarskih družbah izhaja, da član nadzora ne morem hkrati opravljati tudi funkcija člana organa vodenja. Zakonska določba je v tem primeru jasna in določi izključujoči razlog za člana organa vodenja. Predlagatelj tako S.D. ni mogel predlagati kot kandidata za delavskega direktorja, oziroma bi to lahko storil le v primeru predhodnega (brezpogojnega) odpoklica s funkcije člana nadzornega sveta. Vsi pogoji za imenovanje delavskega direktorja s strani nadzornega sveta morajo biti podani vsaj v času odločanja. Pogojno imenovanje (kandidat za delavskega direktorja bo razrešen v trenutku imenovanja za delavskega direktorja) ni predvideno niti v primeru nadzornega sveta delodajalca, niti sodišča, kar potrjuje tudi sodba Vrhovnega sodišča Republike Slovenije opr. št. VIII Ips 289/2010. Nasprotni udeleženec poudarja, da nadzorni svet nasprotnega udeleženca v konkretnem primeru ni pristojen za imenovanje delavskega direktorja, saj iz 17. člena (imenovanje in odpoklic direktorja) Akta o ustavitvi družbe z omejeno odgovornostjo javno podjetje L. d.o.o. izhaja, da direktorja družbe imenuje in odpokliče skupščina edinega družbenika. V 14. členu, ki izrecno določa pristojnosti nadzornega sveta, kot pristojnost ni navedeno imenovanje delavskega direktorja. Edini družbenik predlagatelja si je v aktu o ustanovitvi družbe z omejeno odgovornostjo pridržal pristojnost imenovanja direktorja družbe s tem, ko je določil, da direktorja družbe imenuje skupščina edinega družbenega. Iz navedenega jasno izhaja, da je tudi imenovanje delavskega direktorja (kot člana uprave) v pristojnosti skupščine edinega družbenika in ne nadzornega sveta. Nasprotni udeleženec tako sodišču predlaga, da zavrne predlagateljevo pritožbo zoper sodbo sodišča prve stopnje kot neutemeljeno in potrdi sodbo sodišča prve stopnje ter mu naloži plačilo stroškov postopka z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

4. Pritožba ni utemeljena.

5. Pritožbeno sodišče je preizkusilo izpodbijano sodbo sodišča prve stopnje v mejah razloga, ki je naveden v pritožbi, pri tem pa je skladno z 2. odstavkom 350. člena Zakona o pravdnem postopku (ZPP - Ur. l. RS, št. 26/99 in naslednji) po uradni dolžnosti pazilo na bistvene kršitve določb pravnega postopka iz 1., 2., 3., 6., 7., 11. točke, razen glede obstoja in pravilnosti pooblastila za postopek pred sodiščem prve stopnje ter 12. in 14. točke 2. odstavka 339. člena ZPP in na pravilno uporabo materialnega prava. Pri navedenem preizkusu pritožbeno sodišče ugotavlja, da je sodišče prve stopnje pravilno uporabilo materialno pravo.

6. Zakon o sodelovanju delavcev pri upravljanju (ZSDU - Ur. l. RS, 42/93 in nadaljnji) v 81. členu določa, da družba z dvotirnim sistemom upravljanja, kjer je zaposlenih več kot 500 delavcev, ima delavskega direktorja, ki ga predlaga uprava družbe sveta delavcev (1. odstavek 81. člena ZSDU). V družbi, kjer je zaposlenih manjše število delavcev, se lahko imenuje delavskega direktorja v upravo družbe, ali predstavnika delavcev v upravnem odboru za izvršnega direktorja, če je tako določeno z dogovorom s svetom delavcev in delodajalcem (3. odstavek 81. člena ZSDU). Na predlog sveta delavcev imenuje delavskega direktorja kot člana uprave družbe nadzorni svet, predstavnika delavcev za izvršnega direktorja upravnega odbora, pa upravni odbor (1. odstavek 82. člena ZSDU). Iz določbe 1 odstavka 83. člena ZSDU izhaja, da se v primeru, če se delavski direktor po predlogu sveta delavcev (po 82. členu ZSDU) ni imenovan, oblikuje odbor nadzornega sveta, ki nadzornemu svetu ponovno predlaga skupnega kandidata (predpostavka in namen tega postopka je glede na sestavo odbora, ki določa 2. odstavek 83. člena, doseči kompromisno rešitev - skupni predlog predstavnikov lastnikov in predstavnikov delavcev), vendar v primeru, če do odločitve oziroma predlaganega skupnega kandidata v za to določenem roku sploh ne pride, zakon ne predvideva uskladitve postopka ali nekih dodatnih postopkov, temveč določa le, da v primeru neimenovanja delavskega direktorja tudi v skladu s 1. odstavkom 83. člena ZSDU svet delavcev lahko zahteva, da ga imenuje pristojno sodišče.

7. Predlagatelj je skladno z določbama 82. in 83. člena ZSDU, ki določa postopek in imenovanje delavskega direktorja v družbah z dvotirnim sistemom upravljanja, nadzornemu svetu nasprotnega udeleženca predlagal svojega kandidata za delavskega direktorja. Nadzorni svet imenovanja direktorja ni hotel uvrstiti na dnevni red z obrazložitvijo, da za to ni pristojen. Ker je pristojnost nadzornega sveta za imenovanje delavskega direktorja določena v 1. odstavku 82. člena ZSDU, tako neodločanje o predlogu predlagatelja za imenovanje delavskega direktorja pomeni njegovo zavrnitev, zato je predlagatelj pravilno poskušal (skladno z določbo 83. člena ZSDU) izvesti uskladitven postopek in v skupni odbor nadzornega sveta imenoval svoja dva predstavnika, nadzorni svet pa svojih predstavnikov ni imenoval. Ker uskladitven postopek za določitev skupnega kandidata za delavskega direktorja ni bil uspešen, in ker delavski direktor na podlagi z zakonom določenega postopka ni bil imenovan, je na podlagi 3. odstavka 83. člena ZSDU predlagatelj pravilno predlagal, da to stori sodišče.

8. Sodišče prve stopnje je ugotovilo, da je predlagani kandidat za delavskega direktorja S.D. član nadzornega sveta nasprotnega udeleženca (in sicer je bil član nadzornega sveta od 5. 4. 2007 do 5. 4. 2011 in dne 17. 6. 2011 ponovno imenovan za člana nadzornega sveta), zato je predlog predlagatelja zavrnilo.

9. Zakon o gospodarskih družbah (ZGD-1-UPB3 - Ur. l. RS 65/2009)

v 1. alineji 2. odstavka 255. člena določa, da je član organa vodenja ali nadzora lahko vsaka poslovno sposobna fizična oseba, razen oseba, ki je član drugega organa vodenja ali nadzora te družbe. To določbo je potrebno upoštevati tudi v primeru imenovanja delavskega direktorja, saj ZGD-1 oziroma ZSDU ne izključujeta njene uporabe. Delavski direktor z imenovanjem postane član uprave, torej organa vodenja. Ker je bil naveden delavec v času predlaganja s strani predlagatelja in odločanja sodišča še vedno član nadzornega sveta, je pravilni zaključek sodišča prve stopnje, da ni bilo zakonske podlage za istočasno imenovanje za delavskega direktorja kot člana uprave nasprotnega udeleženca.

10. Z imenovanjem navedenega delavca za delavskega direktorja v upravi družbe, bi nadzorni svet kršil citirano določbo ZGD-1, saj morajo biti vsi pogoji za imenovanje delavskega direktorja s strani nadzornega sveta ali sodišča podani v času odločanja. Pogojno imenovanje ni predvideno niti v primeru nadzornega sveta delodajalca niti sodišča, kakor je pravilno zaključilo sodišče prve stopnje, sklicujoč se na sodno prakso Vrhovnega sodišča Republike Slovenije opr. št. VIII Ips 289/2010 z dne 6. 12. 2010. Takšno imenovanje bi namreč predstavljalo neupravičeni poskus izogniti se določbi 1. alineje 2. odstavka 255. člena ZGD-1, zato pritožba neutemeljeno uveljavlja, da je sodišče prve stopnje v tem primeru preveč dolgo tolmačilo določilo 255. člena ZGD-1.

11. Pritožbeno sodišče je na podlagi 353. člena ZPP pritožbo zavrnilo in potrdilo izpodbijano sodbo sodišča prve stopnje, saj je ugotovilo, da ni podan s pritožbo uveljavljani razlog, prav tako pa tudi ne razlogi, na katere pritožbeno sodišče pazi po uradni dolžnosti.

Zveza:

ZSDU člen 81, 81/1, 81/3, 82, 82/1, 83, 83/2. ZGD-1 člen 255.